

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานของมาเตซาวรี ที่จะอ่านในชั้นเรียนตอนเช้า

เพลง: นี่คือโลกเล็ก ๆ ของฉัน...

โอม ซานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่เต็มไปด้วยความรู้พบกับดวงวิญญาณ สภาพดั้งเดิมที่ดวงวิญญาณทั้งหลายเคยมีเวลานี้ได้กลายเป็นสิ่งอื่นไปแล้ว ไม่สามารถกล่าวได้ว่าดวงวิญญาณอยู่ในสภาพเดียวกันเสมอ ถึงแม้ว่าดวงวิญญาณจะคงอยู่ตลอดไป แต่ดวงวิญญาณก็เปลี่ยนแปลงสภาพของพวกเขา เมื่อเวลาผ่านไปสภาพของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไป ที่จริงแล้วดวงวิญญาณคงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย แต่ดวงวิญญาณได้รับผลตามการกระทำที่พวกเขาได้ทำเอาไว้ ดังนั้นเป็นดวงวิญญาณนั้นที่มีความรับผิดชอบและทำทุกสิ่ง ดังนั้นเวลานี้พ่อก็กำลังพูดกับดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของทุกคนว่าพ่อของดวงวิญญาณทั้งหลายคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด

เมื่อเราพูดว่า “พ่อ” แล้วเราก็คือลูกของท่านอย่างแน่นอน ไม่ใช่ท่านจะเป็นพ่อและเราก็เป็นพ่อด้วยเช่นกัน หากมีการกล่าวว่าดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณสูงสุดแล้วก็จะกล่าวได้ว่าดวงวิญญาณเป็นพ่อสูงสุด อย่างไรก็ตามในความสัมพันธ์ของพ่อและลูกชาย ท่านกล่าวได้ว่าเป็นพ่อ หากพวกเราทั้งหมดเป็นพ่อแล้วใครจะเรียกพวกเราว่าพ่อแน่นอนมีทั้งสอง: พ่อและลูกชาย มีความสัมพันธ์ของพ่อเมื่อมีลูกชาย และเมื่อมีลูกชายก็มีพ่อ ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้พ่อนั่งที่นี้และอธิบายแก่เราว่า มีความแตกต่างในสภาพที่ลูกมีในเวลานี้และสภาพที่ลูกมีมาก่อน เวลานี้พ่อมาเพื่อจบสิ้นความแตกต่างนั้น พ่อให้ความเข้าใจแก่เราและอธิบายว่าเวลานี้เราต้องยึดมั่นสภาพดั้งเดิมที่เราให้ท่านให้ความรู้และพลังแก่พวกเราที่จะเข้าใจสิ่งนี้ ท่านพูดว่า จดจำพ่อ และลูกจะได้รับพลังที่จะแสดงการกระทำที่สูงส่ง มิฉะนั้นการกระทำของลูกจะไม่สูงส่ง บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการทำสิ่งที่ดี แต่พวกเขาไม่รู้ว่าจะอะไรเกิดขึ้น เพราะจิตใจของพวกเขาไม่สามารถจดจ่อไปที่สิ่งที่ดีได้ จิตใจไปในทิศทางอื่นเพราะดวงวิญญาณไม่มีพลังที่จะทำสิ่งที่ดี เนื่องจากสภาพของพวกเราตาโมประธาน มีอิทธิพลของสภาพที่ตาโมเป็นอย่างมากที่ยับยั้งพวกเราไว้ เหตุนี้เองสติปัญญาจึงไปในทิศทางนั้นอย่างรวดเร็วหรือมีอุปสรรคต่างๆมาหยุดยั้งจิตใจจากการไปในทิศทางที่ถูกต้อง ดังนั้นพ่อพูดว่า เวลานี้จงมีโยคะกับพ่อ และบนพื้นฐานของความเข้าใจที่พ่อให้แก่ลูก จงเฝ้าแต่ปลงภาระของบาปและบ่วงพันธะที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกซึ่งเป็นสิ่งกีดขวางในหนทาง ให้หมดไป และแล้วหากลูกเฝ้าแต่มีการกระทำที่สูงส่ง ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพลังที่จะกลับมาสโตประธาน บนพื้นฐานของสิ่งนี้ลูกจะได้มาซึ่งสภาพนั้นอีกครั้งซึ่งดั้งเดิมเป็นของลูก

แล้วดวงวิญญาณก็จะได้รับร่างกายตามนั้น และโลกก็จะกลายเป็นเช่นนั้นเช่นกัน ดังนั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้กำลังสร้างโลกเช่นนั้น และเหตุนี้เองท่านจึงได้ชื่อว่า ผู้สร้างโลก อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าโลกนี้ไม่มีอยู่เลย และท่านหนึ่งและสร้างโลกขึ้นมา แต่ท่านสร้างโลกประเภทนั้นขึ้นมาในลักษณะนี้ ไม่มีใครอื่นที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้สร้างโลก พระคริสต์มา พระพุทธเจ้ามา และพวกเขาได้ก่อตั้งศาสนาใหม่ของพวกเขา อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงโลกหรือการสร้างโลกคืองานของผู้เดียวซึ่งเป็นผู้สร้างโลก ผู้ทรงพลังอำนาจสูงสุดของโลก ดังนั้นลูกต้องเข้าใจว่าหน้าที่ของท่านแตกต่างจากหน้าที่ของดวงวิญญาณทั้งหมด อย่างไรก็ตามท่านก็เหมือนกับดวงวิญญาณอื่นเช่นกันที่มาและทำหน้าที่ของท่านและแสดงการกระทำของท่านในโลกมนุษย์ มิฉะนั้นแต่ละดวงวิญญาณก็มีการกระทำของตนเอง ไม่สามารถกล่าวได้ว่าสิ่งทั้งหมดเหล่านี้เป็นการกระทำของพระเจ้า แต่ละดวงวิญญาณมีบัญญัติกรรมของตนเองซึ่งดำเนินต่อไป ใครทำอะไรก็ตามจะได้รับรางวัลของสิ่งนั้น และในนั้นมีบางดวงวิญญาณที่ดี เช่น พระคริสต์ พระพุทธเจ้า ดวงวิญญาณของอิสลาม คานธี ทุกดวงวิญญาณที่ดีมา มาและเล่นบทบาทของพวกเขาแล้วก็จากไป ในลักษณะนี้ลูกดวงวิญญาณมีบทบาทของหลายชาติเกิดขึ้นกัน ลูกละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง อย่างไรก็ตามไม่ว่าแต่ละดวงวิญญาณจะมีชาติเกิดมากมายเท่าใดก็ตาม ดวงวิญญาณก็แสดงบทบาทตามบัญญัตินั้น ทะเบียนประวัติทั้งหมดจะถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณและเขาก็เล่นบทบาทนั้น นี่คือนสถานที่ที่มีการละเล่น เหตุนี้เองที่เรียกว่าการละเล่นและละครด้วยเช่นกัน พระเจ้าก็ต้องแสดงในละครนั้นครั้งหนึ่ง และเหตุนี้เองที่การสรรเสริญของการกระทำของท่านนั้นสูงส่งที่สุด อย่างไรก็ตามท่านสูงส่งในสิ่งใด? ท่านมาและเปลี่ยนแปลงโลกของเรา

นี่คือสนามของการกระทำ ที่แต่ละดวงวิญญาณมนุษย์เล่นบทบาทของตนเอง พระเจ้าก็มีบทบาทในนั้นเช่นกัน แต่ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การเกิดและการตายเหมือนดวงวิญญาณมนุษย์ ท่านไม่ได้มีบัญชีของการกระทำที่ผิดเช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณมี ท่านพูดว่า พ่อเพียงแค่มารเพื่อปลดปล่อยลูกดวงวิญญาณทั้งหลาย และเหตุนี้เองที่พ่อถูกเรียกว่าผู้ปลดปล่อย ผู้ประทานการหลุดพ้น และให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะ

ท่านขจัดบ่วงพันธะของมายาที่อยู่ในดวงวิญญาณออกไปและทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และพูดว่า หน้าทีของพ่อคือปลดปล่อยดวงวิญญาณออกจากบ่วงพันธะของพวกเขาทั้งหมดและพาพวกเขากลับไป และดังนั้นระบบและกฎเกณฑ์ของโลกที่คงอยู่ตลอดไปจะต้องเป็นที่เข้าใจ ประชากรของโลกมนุษย์เพิ่มขึ้นได้อย่างไร? และแล้วก็มีเวลาเมื่อประชากรลดลงด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าเมื่อประชากรเพิ่มขึ้น ก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่ใช่ ประชากรก็ลดลงด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งในโลกมีระเบียบวินัย ร่างกายของเราก็มียุทธศาสตร์เช่นกัน เริ่มแรกเป็นร่างกายของเด็กเล็ก จากนั้นเป็นวัยรุ่น ต่อมาเป็นหนุ่มสาว และแล้วก็แก่ชรา มันไม่ได้แก่ชราอย่างรวดเร็ว เมื่อร่างกายแก่ชราขึ้นเรื่อยๆ ร่างก็ทรุดโทรม ดังนั้นจึงมีระบบสำหรับทุกสิ่งที่จะเติบโตและระบบที่จะจบสิ้น ในลักษณะนี้ก็มีระบบสำหรับรุ่นหรือยุคสมัยของโลกด้วยเช่นกัน มีสภาพต่างๆของชีวิต และมีสภาพของการเกิดและมีสภาพของรุ่นต่างๆที่เกิดขึ้น ในทำนองเดียวกันก็มีสภาพของทุกศาสนา ศาสนาแรกคือศาสนาที่มีพลังกำลังสูงสุด และแล้วพลังกำลังของศาสนาอื่นทั้งหมดที่มาก็ค่อยๆลดลงทีละน้อย ทุกสิ่งเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ สำหรับศาสนาที่จะถูกแบ่งแยก สำหรับศาสนาเหล่านั้นที่จะดำเนินต่อไป ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นตามระบบและดังนั้นสิ่งเหล่านี้จะต้องเป็นที่เข้าใจ

ตามสิ่งนี้พ่อยังกล่าวอีกว่า พ่อมีบทบาทในนั้นเช่นกัน พ่อเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน พ่อ,พระเจ้าไม่ได้เป็นสิ่งอื่นเลย พ่อเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน แต่งานของพ่อยิ่งใหญ่และสูงส่งมาก และเหตุนี้เองที่พ่อถูกเรียกว่าพระเจ้า เช่นเดียวกับที่ลูกแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณ พ่อก็เป็นเช่นเดียวกัน เช่นที่ลูกเป็นมนุษย์และลูกของลูกก็เป็นมนุษย์เช่นกัน และไม่มีความแตกต่างใดเลยในแง่ไหน ในทำนองเดียวกัน พ่อก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ไม่มีความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณ แต่มีความแตกต่างอย่างมากในงานของพวกเขา และเหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า งานของพ่อแตกต่างจากงานของคนอื่น พ่อไม่ใช่ผู้ที่ก่อตั้งศาสนาที่มีขีดจำกัดใดๆ พ่อคือผู้สร้างโลก แต่คนอื่นๆ ทั้งหมดเป็นผู้ก่อตั้งศาสนา เช่นที่ผู้ก่อตั้งศาสนาทำหน้าที่ของพวกเขาในเวลาของเขาเอง ในทำนองเดียวกันพ่อก็มาในเวลาของพ่อเอง งานของพ่อไม่มีขีดจำกัด งานของพ่อยิ่งใหญ่และแตกต่างจากงานของคนอื่น เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า งานของท่านนั้นพิเศษสุด ท่านเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าผู้ทรงพลังอำนาจด้วยเช่นกัน งานที่ทรงพลังที่สุดคือการปลดปล่อยดวงวิญญาณจากบ่วงพันธะของมายา และปลูกต้นอ่อนของโลกใหม่ เหตุนี้เองในภาษาอังกฤษท่านถูกเรียกว่า “พระเจ้าแห่งสวรรค์,ผู้เป็นพ่อ” พระคริสต์ได้รับการกล่าวว่า เป็นพ่อแห่งศาสนาคริสต์ พระคริสต์ไม่สามารถเรียกได้ว่า “พระเจ้าแห่งสวรรค์,ผู้เป็นพ่อ” พระเจ้าคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นสวรรค์คือโลก สวรรค์ไม่ใช่ศาสนา ดังนั้นท่านคือผู้เดียวผู้สร้างโลก และมีศาสนาเดียว อาณาจักรเดียวในโลกนั้น วัตถุประสงค์ทั้งหมดจะมีการเปลี่ยนแปลง และเหตุนี้เองพ่อจึงเรียกได้ว่า พระเจ้าแห่งสวรรค์, พ่อ

ประการที่สอง มีคำกล่าวว่า พระเจ้าคือสัจจะ ดังนั้นสัจจะคืออะไร? มีสัจจะในสิ่งใด? สิ่งนี้ก็เป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจเช่นกัน บางคนคิดว่า ผู้ที่พูดสัจจะกล่าวได้ว่าเป็นพระเจ้า พระเจ้าไม่ใช่สิ่งใดอื่น แต่เป็นเพียงผู้ที่ต้องพูดสัจจะ อย่างไรก็ตาม “พระเจ้าคือสัจจะ” หมายความว่า พระเจ้าได้มาและบอกความจริงเกี่ยวกับทุกสิ่งแก่เรา “พระเจ้าคือสัจจะ” หมายความว่าพระเจ้าเองบอกสัจจะแก่เรา ที่ท่านมีสัจจะนั้นและเหตุนี้เองท่านจึงกล่าวว่าท่านเต็มไปด้วยความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งปิติ พระเจ้ารู้ ดังนั้น นี่ต้องเป็นบางสิ่งที่มีความสำคัญแก่การรู้ใช่หรือไม่? ดังนั้น ท่านรู้อะไร? ไม่ใช่ว่าเมื่อใครขโมยบางสิ่งและพระเจ้ารู้ แม้ว่าท่านจะรู้ทุกสิ่ง การสรรเสริญของท่านขึ้นอยู่กับความจริงที่ว่า ท่านรู้ว่าโลกของเราตกต่ำลงอย่างไรและกลับมาสูงส่งได้อย่างไรและทุกสิ่งเกี่ยวกับบวชนี้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า พระเจ้ารู้ ดังนั้นการสรรเสริญของพระเจ้าแตกต่างจากการสรรเสริญของมนุษย์ เพราะการรู้ของท่านแตกต่างจากการรู้ของคนอื่น การรู้ของมนุษย์มีขีดจำกัด มีการกล่าวว่ามนุษย์มีขีดจำกัด ในขณะที่พระเจ้ามักกล่าวว่า พระเจ้ารอบรู้ทั้งหมด หรือในภาษาอังกฤษท่านได้รับกล่าวว่า เต็มไปด้วยความรู้ นั่นคือ ท่านเป็นผู้รอบรู้ในทุกสิ่ง นั่นคือท่านรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ทุกสิ่งสามารถรู้สัจจะได้ เพียงผู้เดียวที่มีความรู้ของทุกสิ่งอย่างถูกต้องแม่นยำเท่านั้นที่จะให้สิ่งนั้นแก่ทุกคน ถ้าท่านเองรู้ แต่ไม่ให้ความรู้แก่ผู้อื่น แล้วสิ่งนั้นจะมีประโยชน์อะไรกับพวกเรา? ให้ท่านรู้ แต่ไม่ใช่! พวกเราได้รับคุณประโยชน์จากการรู้ของท่าน และเหตุนี้เองพวกเราร้องเพลงสรรเสริญคุณสมบัติของท่าน พวกเราไล่ตามท่าน เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้น เราพูดว่า โอ พระเจ้า เวลานี้ท่านต้องทำสิ่งนี้ โปรดมีความเมตตา! มีความกรุณา! และขจัดความทุกข์ของเราออกไป! ดังนั้น เราจึง

ร้องขอบางสิ่งจากท่าน เรามีความสัมพันธ์กับท่านใช่ไหม? เหตุนี้เองเราจดจำท่านในลักษณะนั้น รวากับว่าท่านทำบางสิ่งให้เราด้วยความโปรดปราน หากท่านไม่เคยทำสิ่งใดเพื่อเรา แล้วทำไมเราจะต้องเพียรพยายามอย่างมากเพื่อท่านเล่า? เมื่อมีใครบางคนให้ความช่วยเหลือในช่วงเวลาที่ยากลำบาก ลูกรู้สึกในหัวใจว่า ผู้นี้ได้ให้ความช่วยเหลือนั้นอย่างมากในเวลาที่ถูกต้อง และปกป้องฉันในเวลาที่ถูกต้อง ดังนั้นลูกจึงรู้สึกรักผู้นั้นในหัวใจของลูก ดังนั้นมีความรักเช่นนั้นต่อพระเจ้าด้วยเช่นกัน เพราะท่านช่วยลูกในเวลาที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าเมื่อสิ่งที่ดีเกิดขึ้นกับใครบางคน แล้วลูกพูดว่าพระเจ้าได้ทำสิ่งนั้น นี่คือนั่นที่พระเจ้าทำ เท่านั้นเอง อย่างไรก็ตามงานของท่านยิ่งใหญ เป็นงานของโลก เป็นเรื่องของโลก แต่ไม่ใช่ว่าเมื่อบางคนได้รับเงิน พระเจ้าได้ทำสิ่งนั้น เราได้ทำสิ่งที่ดีเช่นกันและดังนั้นเราจึงได้รับผลของการกระทำเหล่านั้น มีปัญหาของการกระทำที่ดีและไม่ดี และเราก็จะได้รับผลของการกระทำเหล่านั้นต่อไป อย่างไรก็ตามผลของการกระทำที่พระเจ้ามาและสอนเรานั้นแตกต่างกัน ความสุขชั่วคราวสามารถสัมผัสได้บนพื้นฐานของสติปัญญาของเรา แต่เราก็ประสบกับความสุขที่ถาวรจากความรู้ที่เราได้รับจากท่านด้วยเช่นกัน ดังนั้นงานของพระเจ้าจึงแตกต่าง เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวกันว่า พ่อมาด้วยตนเองและสอนความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับกรรมแก่ลูก และสิ่งนี้เรียกว่าคาร์มาโยคะที่สูงส่ง ไม่มีเรื่องของการสละละทิ้งการกระทำหรือบ้านและครอบครัว พ่อเพียงแต่ให้ความรู้แก่ลูกเกี่ยวกับวิธีที่ลูกสามารถชำระการกระทำของลูกให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องทำให้การกระทำของลูกบริสุทธิ์ ลูกไม่ต้องละทิ้งสิ่งเหล่านั้น การกระทำเป็นสิ่งที่คงอยู่ตลอดไป สนามของการกระทำนั้นคงอยู่ตลอดไปด้วยเช่นกัน ที่ใดมีมนุษย์ ที่นั่นมีการกระทำด้วยเช่นกัน แต่พ่อมาและสอนลูกว่าลูกสามารถทำให้การกระทำเหล่านั้นสูงส่งได้อย่างไร และด้วยเหตุนี้ ปัญหาของการกระทำของลูกจึงอยู่อย่างเปิดเผยกลาง การกระทำที่เป็นกลางหมายความว่าลูกไม่ได้สะสมสิ่งใดที่ไม่ดีในปัญหาของลูก อัจชะ.

ถึงลูกที่สุดแสนหวานของปัปดาตาและมา(แม่) ถึงดวงวิญญาณที่ดีมากที่อยู่อย่างระมัดระวัง ด้วยความรัก ระลึกถึง และ สวัสดิตอนเช้า อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีโชคแห่งความสุขที่คงอยู่ตลอดไปจากการมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ และจากการร้องเพลงแห่งความสุขในจิตใจของลูก
ลูก ๆ ที่มีโชคแห่งความสุขได้รับความสำเร็จที่ไม่สูญสลายโดยใช้วิธีการที่คงอยู่ตลอดไป "ว้าว ว้าว!" เพลงแห่งความสุขปรากฏออกมาในจิตใจของลูกอย่างสม่ำเสมอ ว้าว บาบา! ว้าว โชค! ว้าว ครอบครัวที่น่ารักแสนหวาน! ว้าว ช่วงเวลาที่สวยงามของยุคบรรจบพบกันที่สูงส่ง! แต่ละการกระทำคือ "ว้าว ว้าว!" และดังนั้นลูกจะมีโชคแห่งความสุขที่คงอยู่ตลอดไป คำถามที่ว่า "ทำไมต้องเป็นฉันด้วย" ไม่สามารถเข้ามาในจิตใจของลูกได้ แทนที่จะเป็นคำว่า "ทำไม?" ลูกพูดว่า "ว้าว ว้าว!" และแทนที่จะพูดว่า "ฉัน" ลูกพูดว่า "بابา بابา!"

คติพจน์: ใส่ตราประทับของรัฐบาลที่ไม่สูญสลายกับความคิดใดก็ตามที่ลูกมีและลูกจะอยู่อย่างเข้มแข็ง

*** โอม ขานติ ***